и решающе въпросъ тъ писмо, ~~на~~ въ коего послѣдния параграфъ, уточнява Князѣ отношенията, гласеше рѣдъ въ рѣдъ, какъ слѣдува:

"Отъ това разумѣвае г. предсѣдателя Негова Величество то никога никому досега не е дозволило (и не е писано въ новия законна основа) да признае за румелийски мудиеръ непознатата "Пенка Рачева" ни даже многомногопознатаго г. Н. Р. Славейкова урожденца търновецъ отъ България въ завръщавания се отъ Цариградъ въ това свое отечество чрезъ сѣверна Македония България, употребявания своитѣ неотъемлими права на естественъ български подданникъ като е единъ избранъ за членъ и предсѣдатель на народното българско събрание и назначенъ за отличенъ български министеръ, а отъ тукъ като прибрежникъ пристигнатаго тукъ се изрази отъ нѣкои си срѣщу него, какъ ся надвалие гонения, но никогашъ до колкото знае ни тамъ ни тука не изявилъ тъй крепкие и силна дамтуване естественото си българско подданство да отпадне отъ редъ членъ 23 на органическия Уставъ Мудиеръ румелийски....."

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ

инв. N 1267